

сятъ отъ посоката на движението. Запримѣръ, за да се повдигне обикновениятъ човѣкъ, той трѣбва да се съветва съ талантливия; ако талантливиятъ иска да се повдигне, трѣбва да се съветва съ гения; гениятъ — съ светията, а светията — съ Учителя. Стане ли обратното, всѣки е осъденъ на падане. Светията не може да се съветва съ гения. Ако иска, може да се поучи и отъ него, но ще забави хода на работата си; вмѣсто за 24 часа, той ще я свърши за 24 години. На сжщото основание, гениятъ не може да се учи отъ талантливия, нито талантливиятъ — отъ обикновения. Човѣкъ трѣбва да върви въ възходяща степенъ на своето развитие, а не въ низходяща. Нѣкой иска да стане светия, да постигне всичко, което светията е придобилъ, да се изравни съ него. Той може да стане светия, но невъзможно е да се изравни съ него. Докато го стигне, светията е отишълъ нѣкжде високо. Тѣй щото, каквито усилия да проявяватъ хората, нѣма да дойде день, когато всички да се изравнятъ. Въ развитието на човѣчеството всѣкога ще сжществуватъ четиритѣ етапа, презъ които хората трѣбва да минаватъ.

Казано е въ Писанието: „Невъзможнитѣ нѣща за човѣка сж възможни за Бога.“ — Какво означава този стихъ? — Ако човѣкъ следва разумнитѣ закони на живота, тази работа, за свършването на която се изисква дълъгъ периодъ отъ време, ще се свърши въ 24 часа. По този начинъ, кармата на хората